

Новини Трускавця та регіону

Губернатор Василь Горбаль відвідав наш Трускавець

В суботу, 25 вересня, у Трускавці з робочим візитом побував глава Львівської ОДА Василь Горбаль. Окрім зустрічі з міським головою Василь Михайлович об'їхав місто, побував на місці, де буде збудовано красень-стадіон. Будівництво має розпочатися найближчим часом, саме тут побуває 7 жовтня і віце-прем'єр-міністр України Борис Колесников.

Василь Горбаль побачив багато біл-бордів «кандидатів» і був здивований заполітизованістю в славному місті-курорті. Про це Лев Грицак повідомив на вранішній понеділковій нараді. В той же час голову ЛОДА зацікавив проект соціального магазину «Ромашка», він особисто побував у ньому, подивився на ціни і вже дав доручення впроваджувати досвід Трускавця по цілій області, а для «Ромашки» та подібних магазинів, які будуть створені по області, пообіцяв посприяти у вирішенні поставок від виробників.

Відбулися змагання допризовної молоді

25 – 26 вересня в Дрогобичі проходили змагання допризовної молоді, повідомляє наше джерело. Участь в них взяли команди районів області та міст обласного підпорядкування, в тому і Трускавця. Возили дітей на змагання вчителі предмету ДПЮ (допризовна підготовка юнаків). В Трускавці 25 вересня в рамках заходу проходили змагання з плавання, відбувалися вони на базі басейну ДЮСК «Спортовець», який по праву вважається найкращим в області та одним з кращих в Україні. 26 вересня, в неділю, проходили змагання з кросу.

Повідомляють освіта та культура

- Святкування Дня працівників освіти у Трускавці в урочистій обстановці проходитиме в середу, 29 вересня, в залі кінотеатру «Злата», повідомив на понеділковій нараді начальник міського відділу освіти Орест Лобик. До Дня вчителя буде виплачено премій на суму 350 тисяч гривень.

- В Трускавці немає проблем із записами дітей в дитячі садочки, навпаки, при дитячій установі № 2 є ще можливість відкриття однієї резервної групи. На фоні області, де біля 12 тисяч чекає в черзі, щоб записати дитину в дошкільну установу, Трускавець виглядає найкраще. Начальник відділу освіти міста Орест Лобик повідомив, що кожен, хто мав би із записом дитини в садочок якісь проблеми, може звертатися до нього особисто.

- 5 листопада в Києві відбудеться з'їзд працівників дошкільної установи. Трускавець делегує на цей з'їзд свого представника.

- 27 – 28 вересня у Трускавці розпочинається двотижневий пленер художників, з цього приводу в міській раді 28 вересня відбудеться нарада за участю заввідділом культури ТМР.

- 30 вересня своє професійне свято святкуватимуть бібліотекарі. Засилаємо їм найкращі побажання і від нашого видання «Трускавецький вісник».

- 1 жовтня відзначатиметься Всесвітній день музики, заходи з цієї нагоди пройдуть у школі мистецтв Трускавця.

Ми перемогли поляків, чехів, угорців

Минулого тижня в польському місті Живец відбулися змагання з футболу – Міжнародний турнір ветеранів. Про це повідомив на понеділковій нараді керівник відділу з питань мобілізаційної роботи ТМР Адам Ластовецький. Від імені ветеранів футболу він висловив щире вдячність за сприяння в поїзді міському голові Леву Грицаку, який допоміг як у фінансовому, так і в організаційному плані, зокрема з візами. Адам Петрович вручив Леву Ярославовичу здобутий трофей – кубок, отриманий за здобуття першого місця.

Трускавчани не лише найкраще співали на турнірі та допомогли спорожнити цистерну вина з Угорщини, але й найкраще зіграли, хоча кількісна перевага була не на нашому боці. Трускавець обіграв команди Чехії, Угорщини, Польщі та приніс перемогу «жовто-синім». Ветерани футболу вдячні також керуючому справами ТМР Ігорю Петраничу, помічнику міського голови Олегу Блажівському та гендиректору трускавецького водоканалу Володимирі Возняку за сприяння в поїзді.

Трускавецька молодь на Закарпатті

На минулих вихідних група трускавецької молоді побувала на Закарпатті в рамках святкування Дня туриста, повідомила на понеділковій нараді начальник ТМЦСССДМ Віра Ільницька. Окрім участі в фестивалі, трускавчани мали змогу побувати на чудовій екскурсії в Ужгородському замку, в замку Паланок, в музеї архітектури і народного побуту, інших цікавих місцях. Закарпаття є специфічним регіоном України в найкращому

значенні цього слова, для нас, галичан, кожна поїздка в цей благословенний Богом край, на «срібну землю» є немов поїздкою за кордон. На понеділковій нараді Віра Ярославівна висловила щире вдячність Леву Ярославовичу Грицаку за такий подарунок для туристів – участь у фестивалі.

З 13 осіб, які їздили на Закарпаття, більшість – члени «Пласту» та ГО «Клуб пригодницького туризму «Інстинкт». Мікроавтобус було надано центром соціальних служб, а заправлено паливом за кошти санаторію «Карпати» (гендиректор – Володимир Маринкевич). В туристичному фестивалі взяло участь багато осіб зі всієї України, навіть з Севастополя. Проживали трускавчани в християнському міні-готелі.

В Трускавець прибуде чудотворна ікона

За сприяння Лева Грицака в Трускавці півтора тижні перебуватиме чудотворна ікона Матері Божої з відомого відпустового місця – Зарваниці. Про це вже є домовленості з владикою Тернопільським та Зборівським УГКЦ. Проте Лев Ярославович не бажає, щоб peregrinaцію ікони ототожнювали з виборчою кампанією, тому вирішив здійснити свій благородний задум вже після виборів. Про це повідомило наше джерело з посиланням на осіб з оточення Лева Грицака.

У Дрогобичі у День партизанської слави вшанували ветеранів УПА

В освітніх закладах Дрогобича відбулися заходи, приурочені вшануванню партизанів Другої світової війни, повідомляє відділ внутрішньої політики ДМР. На Дрогобиччині наймасовішим партизанським рухом була боротьба Української Повстанської Армії проти німецьких і московських окупантів, тому на уроки історичної пам'яті та інші масові заходи до навчальних закладів запросили ветеранів національно-визвольних змагань. Їх розповіді про героїзм і жертвність українських повстанців нікого не залишила байдужим. Молодь отримала хороший урок патріотизму. Заклик представників покоління борців за волю України як зіницю ока берегти незалежність України, дбати про її розвиток глибоко запав в серце кожного юнака і дівчини.

Власна інформація

Обновлення церкви Покрови у Трускавці

Десять років тому у Трускавці на Покрову був освячений храм із однойменною назвою цього величного свята. Щороку, завдяки його священику о. Володимиру Бондарчуку і церковній громаді, не тільки храм оновлюється, а й прилегла до нього територія. Також зростає кількість парафіян. Тепер щонеділі у церкві відправляються три Служби Божі. І допомагає у Богослужінні отцю Володимиру о. Зеновій.

На цей рік планувалось встановити оновлений великий купол із золотистої бляхи булат, а також ще на чотирьох менших встановити із жовтого металу хрести.

Півроку тому родина міського голови Лева Грицака вирішила скласти для церкви пожертву, тобто закупити у Львівській майстерні, що спеціалізується на виготовленні церковної атрибутики, п'ять хрестів для куполів церкви Покрови. І ось майстри за індивідуальним малюнком-кресленням за місяць до величного свята Покрови впоралися із завданням. А минулої неділі під час другої Служби Божої хрести були освячені. Участь в урочистій Літургії взяли Лев Ярославович Грицак із сином Юрієм. Парафіяни, котрі були на другій Службі Божій, ще довго не розходилися по домівках, позаяк вони емоційно обговорювали витвір майстрів для своєї церкви. Люди з вдячністю говорили і про родину Грицаків, яка долучилася до обновлення церкви.

**Володимир Турмис, газета «Галицька зоря»,
світлина Ігоря Фецяка**

У Дрогобичі розшукують зловмисника, який висипав причеп сіна біля входу до церкви

27 вересня вхід до церкви Воздвиження Чесного Хреста було перекрито купою сіна. Про це повідомив на нараді в Ратуші міський голова Микола Гук, – передає кореспондент ЗІКу. З його слів, на дорозі перед церквою хтось висипав цілий причеп сіна. Міський голова доручив керівникові КП «Комбінат міського господарства» терміново прибрати сіно, а відділу екології та благоустрою – інспекції благоустрою виконавчого комітету міської ради разом з міліцією розшукати і покарати зловмисника.

Нагадаємо, дрогобицька церква Воздвиження Чесного Хреста є пам'яткою дерев'яної архітектури XVII століття. Саме 27 вересня тут відзначають празник – відбулася празнична Літургія за участю великої кількості мирян.

Стадіон у Трускавці розширять згідно із вимогами УЄФА

Будівництво стадіону в Трускавці увійшло в Державну цільову програму із підготовки та проведення фінальної частини чемпіонату Європи з футболу в 2012 році. Стадіон розширять згідно із вимогами УЄФА.

Згідно вимог УЄФА, тренувальне поле має мати розміри: довжина 105 м, ширина – 65 м. Теперішні розміри 102 м на 62 м. Враховуючи суспільні потреби територіальної громади щодо збільшення земельної ділянки для будівництва стадіону, депутати міської ради підтримали проект рішення про розірвання договору оренди з фірмою «ПКТ» загальною площею 1 га. Розірвання договору відбулося на підставі того, що фірма протягом 7

місяців не платить орендної плати та має значну заборгованість. Зазначені землі зарахують до земель запасу Трускавецької міської ради.

Крім цього депутати підтримали проект рішення про зміни до переліку об'єктів будівництво яких здійснюється за рахунок бюджету розвитку міста у 2010 році. А саме – додали пункт «будівництво стадіону на 2500 місць у Трускавці». Стадіон буде збудований по вулиці Різняка-Макомацького. На будівництво стадіону планується виділити близько 35 млн. грн.

У Дрогобичі за один день самовільно встановили 14 гаражів

27 вересня на нараді у Дрогобицькій Ратуші редактор радіо «Франкова земля», заслужений діяч мистецтв України Йосип Фиштик порушив питання про те, що впродовж суботи, 25 вересня, на вул. Є. Коновальця, у місці, де проходять комунікації, змонтовано 14 гаражів. Окрім цього, кілками відміряно земельні ділянки, де вже навіть сьогодні можуть з'явитися ще 100-150 гаражів.

Міський голова Микола Гук запевнив, що ніякого дозволу на спорудження гаражів ніхто не видавав, все робиться самовільно. Своім дорученням він створив комісію, яка має на місті вивчити ситуацію. До роботи комісії Микола Гук розпорядився залучити компетентних фахівців держархбудінспекції.

www.zik.com.ua

«Хто взявся за плуг, назад нехай не обертається...»

У переддень свята Воздвиження Чесного Хреста у ніч із 25 на 26 вересня 2010 р. Б. за сприянням Пасторально-Місійного відділу УГКЦ відбулась піша проща родин мігрантів із м. Дрогобича у с. Грушів Дрогобицького району, щоб у молитві та покайнанні віддати усі свої турботи Пресвятій Богородиці.

Ця практика була започаткована ще минулого 2009 р. о. Василем Поточняком, котрий служив на той час у м. Дрогобичі, виконуючи обов'язки Голови молодіжної комісії. За його словами: «Ніч – це найкращий час на молитву. Коли усі зовнішні фактори, котрі відволікають увагу людини від Бога, практично, відсутні. Можна всеціло віддатись у Його руки та провід. Довколишня тиша і час, коли ми нікуди не поспішаємо, – найбільш сприятлива пора послужити своїй душі. Бачимо, що й Христос також у цей нічний час молився до Отця. Удень же ділився плодами цієї молитви».

Зустріч паломників відбулася у БФ «Карітас» СДС, де, зважаючи на програму, кожен міг отримати для себе те, чого найбільше потребувала його душа. Темою прощі були роздуми над словами: «Хресту Твоєму поклоняємось, Владико...».

Провадив це паломництво о. Ігор Козанкевич – директор БФ «Карітас» СДС. Після Акафісту до Грушівської Богородиці ми розважали над біблійною подією Христового служіння своїм учням – «умивання ніг» (Йо. 13, 1-20). «Прийшла година. Диявол шукає години слабшої. Ісус говорить, що прийшла Його година. Усе, що написано у Святому Письмі, стосується духовного життя, тому Ісус говорить весь час мовою духовною. Усі події, котрі відбувались у житті Ісуса до цього моменту, це ще не була «Його година». Це було лише приготування того, що має зараз відбутися. Ісус говорить, що полюбив своїх, що в тому світі, тим наголошуючи, що Він «не від світу цього». Учні ще не живуть духовним життям, бо ще не отримали Святого Духа. Ісус полюбив тих, що були у світі. Знаючи, що прийшла Його хресна дорога, не втікає, не ховається, усвідомлює, що прийшло завершення того, для чого Він прийшов. ...Диявол завжди чекає моменту відчаю, розчарування і вкладає у наше серце гріх. «...почав обмивати учням ноги» (Йо. 13, 5). Ноги є потрібні людині передусім для того, щоб рухатися, щоб ми не стояли, не зупинялися, а звершували рух. Ноги це частина тіла, яка є найближчою до землі, до бруду, відділяє те, що брудне, від того, що чисте. Це місце найбільш наражене на те, щоб забруднитися. Ісус мие учням ноги, щоб показати момент служіння, що Він прийшов і, як слуга, «мие» те місце, де ми найбільше можемо забруднитися. Входячи в діалог з Ісусом, будьмо готові, що Він може гостро, чітко і твердо говорити. Петро, дискутуючи з Ісусом, просить помити його цілого, тільки щоб не втратити частку з Господом. Ісус, помивши учням ноги, – повністю упокорився. Він навчає нас «мити ноги» один одному, бути навзаєм якнайближчими в любові: не доказувати свою правоту, не ставити на своєму, не провчати кожного. За миття ніг Ісус не очікує подяки. Бо, як слуга, служачи, не очікує ніяких винагород, так Ісус, прийшовши як Цар, як Бог, – служить людині. Прийняти Ісуса – це помити ноги, послужити, щоб перемінилися серця. Ми покликані на цій прощі послужити один одному, щоб перемінилися серця. Так «мити ноги», «щоби друга особа перемінилася, стала духовнішою, іншою людиною», – роздумує священник.

На столі запалені свічки, Святе Писання, ікона і прочанський хрест, – усе спонукає до роздумів над своєю участю у цьому паломництві. У спільній молитві намірень ми відкривали Богові і один перед одним свої прохання: як приватні, спільнотні, так і суспільні.

Ці щомісячні зустрічі, які практикує спільнота заробітчан, є дуже очікуваними, тому після молитви була нагода до приватного спілкування, усмішок, обіймів...

Зважаючи на те, що географія заробітчан сягає усієї України, та й з-поза її меж, зусиллями наших прочан було створено паломницький сайт Самбір-Зарваниця, метою якого було об'єднати людей між собою, полегшити спілкування та доступ інформації. Учасники мали змогу ознайомитись із функціонуванням цього сайту.

Опісля – перегляд фільму «Проща», у якому люди, котрі потрапили за межі України з тих чи інших причин, ділилися пережитим та наболілим, відкривали реальність, котра часто-густо маскується за лаштунками гарних фраз та дефініцій, а чи навпаки, висміюється і принижується.

Близько 116 паломників (більшість молодь, найменшій – 7р. років, найстаршій – 76р.) із Львівської, Івано-Франківської, Закарпатської областей, з м.м. Дрогобича, Самбора, Львова, Борислава, Трускавця, Києва вирушили цієї напроход тихой, теплої, осінньої ночі скласти свої прохання Грушівській Богородиці.

Лунає пісня, попереду хрест і світло вогню від факела у темряві ночі, що примушує перехожих зупинитися, транспорт – пригальмувати, можливо, декого й призадуматися. Вечірні молитви, молитва тиші, вервиці, намірень, хресна дорога із глибокими роздумами над тим, куди у Господньому провидінні ми рухаємось «...зауважмо, що відразу після думки про паломництво можуть виникнути різні причини, щоб не взяти у ньому участі, різні перешкоди. Пам'ятаймо: усе це не випадково. Наш хресний шлях почався. Перші труднощі паломництва мають нас наблизити ще більше до Бога, бути простим доказом того, що «хто взявся за плуг, назад нехай не обертається» («Хресна дорога» – роздуми для паломників).

Традиційно паломники заходять на відпочинок у «Назарет» – реабілітаційний центр для uzалежнених від алкоголю та наркотиків, директором якого є о. Ігор Козанкевич. Тут завжди нас радо зустрічають гарячим чаєм та солодощами. Цього разу приємною несподіванкою було свято, котре прикрасило нашу прощу: одна із учасниць, п. Зоряна, святкувала свій 50-літній ювілей. Паломники склали свої пісенно-поетичні вітання із цієї нагоди.

Відпочинок – це завжди нагода пізнати інших зблизька. Праця в групах на тему: «Як я розумію вислів: «Хресту Твоєму поклоняюсь, Владико...» і «Якому ж хресту поклоняюся я?» змушували нас глибоко замислюватися над почутим.

Люди по-різному інтерпретували значення «хреста» у своєму житті, здебільшого опираючись на власний досвід:

«Хрест – терпіння, після якого приходить радість, хрести вартують цієї небесної радості.

...Багато подій в житті людей відбулося саме через хрест, терпіння. У результаті цих терпінь люди стають щасливими та радісними. Кожен із нас не повинен боятися терпінь, бо після них приходить Пасха, котру ми усі покликані святкувати.

...Ми є щасливими тоді, коли приймаємо наші терпіння і обіймаємо та цілуємо наш хрест. Коли важко, завжди дивімося на хрест і любімо його. Щоб легко було йти – за все дякуймо Богові.

...Основне завдання християнина – робити і поводитися так, щоб інші йшли за тобою, визнаючи у цьому волю Божу.

...Перешкодою до поклоніння хрестові дуже часто є страх. Не біймося прийняти волю Божу. Коли подолаємо страх, зможемо правдиво славити воскресіння. Коли важко – подивімося на розп'яття, поспробуймо знайти і зрозуміти відповіді на багато своїх запитань», – узагальнюють прочани.

З Ісусовою молитвою у серці зустрічає нас Грушівська Богородиця. На ранішній Божественній Літургії о. Ігор побажав усім прочанам: «Ісус потребує, щоб ми відірвалися від людських, фізичних, матеріальних і логічних справ. Він Бог, Котрий не поступає логічно, іде проти течії, «збирає там, де не розсипав», хоче нас перемінити на Свою подобу. Сьогоднішнє поклоніння хрестові – це поклоніння в душі і правді. Ми прийшли сюди, щоб народитися в душі. Є, звичайно, спокуса по-людськи вирішувати справи, однак Ісус хоче від нас більшого. Він просить, щоб ми на всі 100% почали думати духовно. Дуже бажав би, щоб ми повернулися додому і люди біля нас захотіли стати іншими, бо Бог приходить у наше серце і творить у ньому любов», – завершив священик.

Іванна Рижан

На книжковій полиці. Сьогодні в даній рубриці презентуємо, як не дивно, зовсім не книги. В рамках підготовки до Х ювілейного Міжнародного економічного форуму підготовлено два видання, які безпосередньо стосуються Трускавця. Перше – це № 14 (2010 рік) міжнародного суспільно-політичного журналу «Ми і Президент». З 96 сторінок цього глянцевого видання 34 присвячені саме нашому місту-курорту. Вихід цього номера у світ – це промоція міста, адже журнал зможе отримати кожен учасник Форуму. А в журналі розміщені статті (подаємо тільки деякі): «Секрет знаменитої «Нафтусі» авторства Софії Ружило, «П'ятий океан» + «Мисливський рай», «Володимир Маринкевич: «Треба все відразу робити якісно, раз і надовго» Каріни Такудіс, «Олександр Чебаненко: «Дніпро-Бескид» дарує гостинність, тепло сердець і оздоровлення», «Лев Грицак: «Турбота про людину – це основне» авторства головного редактора видання Тамари Лозової та ряд інших, зокрема про версії походження назви міста Трускавець від Євгена Мельника, про відділення окремих банків, про «Шале Грааль», ресторани «Гражда» та «Йо-майо». Видання гарно проілюстровано. З повною версією видання можна ознайомитися на сайті <http://weandpresident.com.ua>

А не лише для гостей Форуму, а і для кожного трускавчанина варто було б мати вдома фотоальбом «Трускавець 2002 – 2010», який з часом стане раритетною цінністю, новітньою історією міста у світлинах. Всього 24 сторінки, а на них – справжній скарб, весь Трускавець та його принади. Не голосливо, а на прикладі правдивого свідчення фотооб'єктива бачимо, як змінювалося наше місто з початку III тисячоліття. 2002 – Данилишиних, 51, бар-кафе «Арніка, спальний корпус санаторію «Каштан», 2003 – Клініка професора Козьяквіна, ГВК «Богема», готель «Маріот», відкриття супермаркету «Барвінок», 2004 – комплекс «П'ятий океан» (подаємо сучасну назву), вілла «Віктор», «Міленіум» та «Стара броварня», санаторій «Женева» і так аж до 2010. Поряд із цим подано об'єкти, які планується спорудити, а саме аквапарк, стадіон, в кінці ж буклету-фотоальбому подано в цифрах весь бюджет розвитку Трускавця за 2002 – 2010: куди йшли гроші, в якій кількості, а також подано динаміку надходжень до бюджету розвитку міста, під якої припав на 2007 рік, та, на жаль, згодом криза почала вносити свої корективи. Цей фотоальбом може якщо не повністю закрити рот тим, що живуть від оббріхування голови нашого міста, то хоча б заставить їх хоча б трішки фільтрувати базар.

Володимир Ключак

На книжковій полиці

Краєм ока заглянемо в історію

Відомий краєзнавець, багаторічний дослідник історії Сколівщини, сколівчанин Ігор Ярославович Чудійович нещодавно приніс до редакції газети «Бойківська думка» невеличку збірку статей «До історії мисливства та рибальства на Сколівщині», яку щойно видав для широкої читацької аудиторії.

Без сумніву, невеличка друкована та ілюстрована брошура одразу викликає жваве зацікавлення, адже у ній — захоплююче минуле аматорів мисливського господарства та рибальства, їхні найцікавіші трафунки на полюванні, вдалі трофеї, описи картин природного світу, пережиті емоції на полюванні, непізнана краса Карпат, а також духовна глибина взаємодії флори і фауни нашого неповторного мальовничого краю. Ось як пише автор: «Історія написання цієї книги зовсім проста. Це бажання висвітлити сторінки історії мисливства та рибальства. Поштовхом до цієї праці стала щира любов до рідного краю, до наших Карпат, до її природи. Нехай це буде перша спроба, ще не так вдосконалена, але вона несе в собі прекрасні описи природи наших величних Карпат». Варто додати також, що окрім цього в книжечці є також закладений багатющий історичний пласт різноманітних аспектів життєдіяльності бойків кінця

XIX початку XX століть. Зокрема, друковане видання тонко передає реалії лісгосподарювання, мисливства та рибальства того часу. Ось про що йдеться в статті «До історії мисливства та рибальства в Сколівських Бескидах»: «Мисливське господарство до 1939 р. велося в рамках ведення лісового господарства приватних лісів баронів Гроєделів та інших землевласників. Існувала єгерська служба. Найпопулярнішим було полювання на оленя на реву, на яке приїжджали багаті люди, туристи з Європи. В лісах була відповідна мережа мисливських будинків, створено серпантини доріг, промарковані стежки. Єгерська служба була добре підготовлена, але, поряд з тим, існувало браконьєрство.

Карпатські мисливські терени, особливо в середині вересня, та риковиська оленів відвідувало багато мисливців з усієї Європи. Один з кращих мисливців континенту — князь Ліхтенштейн, який заплатив графу Скарбку 5 тисяч крон у рік за право полювання, після трьох експедицій до Африки та двох до Індії сказав, що вище цінують риковисько оленів в Карпатах, ніж полювання на тигра в Індії.

У мисливському світі славилися трофеї наших гір. У 1890 році «цвяхом» Віденської виставки була колекція з 11 рисей, убитих у Спасі 1889 р. графом Водзіцьким. Головною атракцією Віденської виставки 1910 р. стали дві пари рогів оленів, що зчепилися під час поєдинку і померли з голоду.

1971р. На 1-й Всесвітній виставці мисливства в Будапешті черепи ведмедів з мисливського господарства "Майдан" отримали золоту та срібну нагороди, а рисі — бронзову.

Розведення оленів на Сколівщині почалося графом Потоцьким, який придбав 1000 га земель, на яких почав розводити цю благородну тварину. Оленячий промисел зіграв фатальну роль для фауни Сколівщини, оскільки призвів до винищення хижих звірів. Лише у 1888 р. було убито 76 рисей і 57 вовків. Про кількість оленів на Сколівщині свідчить той факт, що воюючі армії у 1914-1915 рр. «з'їли 3 тис. рогачів та 1 тис. серн». Ешелони з оленячим м'ясом відправляли в Росію. Усього за підрахунками, під час 1-ої світової війни загинуло 7 тис. оленів. Цікаво, що найменше потерпіли олені в Сможе, оскільки за ними наглядав лісничий Гальчинський. Завдяки йому з 1 липня 1917 р. полювання було заборонено протягом п'яти років. Це перший вердикт щодо захисту тварин у

Карпатах. У 1920 р. було заборонено полювання на ведмедя, а з 1931 р. під охорону взяті чорні лелеки. Традиційно у Карпатах охоронялися орел, сокіл, і крогулець. Відгомін старої заборони на їх полювання є переказ про вимирання роду Гербуртів у 1645 р. після убивства Іоаном-Левом Гербуртом орла в садібі.

Збереглися дані про відстріл дичини з 1930р. в Сколівському скарбі баронів Гроедель. Загалом було впольовано 16 оленів, 16 серн, 13 старих ланей та 4 молоді лані, 38 диких свиней, 58 зайців, 5 рисів, 2 вовків, 13 лисів, 7 норок, 9 куниць, 5 лісових котів, 2 орлів, 8 яструбів, 3 глухарів, 25 рябчиків, 10 перепелятників та 233 види інших птахів. Крім того, вовки загризли одну лань, вбито 8 бекасів, 21 бродячого пса та 12 котів.

На Сколівщині розвивалося також в повній мірі і рибальство. Карпатські ріки славилися на усю Європу багатством видів риби. Ще відомий природодослідник Габріель Рочинський (1664-1737) у своїй праці «Historia naturalis curiosa Regni Poloniae» писав про наявність у річках Стрий -стерляді, а в Дністрі - вирозуба та підуста.

Перше форельне господарство Карпат виникло у Болехові у 1890 р. Розплідник форелі на Панасівці, при гирлі потоку Нижній Хоменець, було збудовано 1908 р., другий — у Гребенові. У ріці Сколівщини вони випускали щорічно до 20 тис. рибин.

Перша світова війна вщент винищила шляхетні види риби – форель, піра, головача.

Риболовецькому господарству баронів Гроеделів належали п'ять рибацьких ревірів розташованих у 28 селах Сколівського повіту, їх творила річка Опір на усій довжині від джерела до устя разом з різними допливами і частина ріки Стрий повище і пониже устя Опору. Довжина берегів з обох сторін має 402 км. В т.ч. власних -120 км.

Риболовецькі терени, представлені гірськими водами

Ревір Волосянка. Біля вбитого ведмедя. Сидить Тит Реванович — відомий львівський юрист. Світлина невідомого автора, 1900-1905 рр.

були ідеальними для розвитку лососевих риби. Щодо якості зарибнення терен поділявся на три частини. У найвищій частині водився виключно пструг (форель). В гірській частині р. Головчанки знаходилися в невеликій кількості раки, які не відіграють ніякої ролі в рибному господарстві.

Ріки і потоки були багаті на різного роду корми, тому риба швидко росла. Так в окремих випадках ловилися пструги понад 3 кг і довжиною до 80 см, дуже часто пструги — понад 2 кг і 60-70 см довжини.

Рибна господарка велася переважно в "спортивних" цілях, а тому великих виловів не було. Не має відомого докладного річкового відлову, однак він перевищував 300 кг. риби в т.ч. 50 відсотків форелі. Для зарибнення і утримання рибостанів на високому рівні служив інкубатор риби в Гребенові, що давав в рік біля 100 тис. малька форелі, якого випускали у верхній течії допливів Опору. Інкубатор мав відповідну апаратуру, обладнання і басейн для утримання пструга та штучного запліднення самок, інкубації і транспорту малька, сітки для відлову риби. При такому стані господарки зрозуміло, що ріки були дуже зарибнені і притягали різних шкідників, як дво-, так і чотириногих. Найголовнішим шкідником є людина, яка ловить рибу за допомогою різних пристосувань. Катастрофічно низький рівень води у 1930 р. призвів у великій мірі до значного ушкодження рибостанів річок Сколівщини.

Риболовство в маєтках баронів Гроеделів в Сколівських Бескидах підпорядковувалося відділу лісової дирекції краю і охоронялося його органом - присяжним ловецько-рибальськими охоронцями в кількості 80 осіб.

Рецензію підготувала Тетяна Зінкевич, газета «Бойківська думка»

Від редакції «ТВ»: хоча в нашому виданні ми не вміщуємо новин Сколівщини, проте цього разу вміщуємо дану рецензію, яка, сподіваємося, буде цікавою принаймні двом кандидатам на посаду міського голови Трускавця, а також мисливцям та рибалкам і нашого краю.

Віндіш Гратц — внук цісаря Франца-Йозефа. Демня-Сколе. 1937 р.

Незалежне видання «ТРУСКАВЕЦЬКИЙ ВІСНИК». Всі права застережені. Розповсюджується **безкоштовно**.

Засновник, головний редактор та відповідальний за випуск – Володимир **КЛЮЧАК**.

Редакція публікує виключно ті матеріали, які збігаються з точкою зору редакційної команди.

Контакти: Е-mail: anda_panda@ukr.net, тел. 097 38 36 112.

Публікація в Інтернеті: повністю - на www.turportal.org.ua/visnyk «Інформаційний портал курорту Трускавець», окремі матеріали на www.protruskavets.org.ua – «Сайт Трускавця про Трускавець».